

Universitätsbibliothek Paderborn

**Bernardini Scardaeonii Patauini Presbyteri de Castitate
Libri Septem**

Scardeone, Bernardino

Venetiis, 1542

Quod non prohibentur cuiquam nuptiae, nisi ei qui sua sese sponte
abdicauerit matrimonio, sicut nec suadentur, nisi ei, qui continere non
potest ca. vii

urn:nbn:de:hbz:466:1-30433

peccandi tam immane flagitium uideri improbis leue
piaculum. Sed haec tenus de Apostoli dicto, quod
si quis me recte interpretati neget, sacra uolumina quae
so diligenter euoluat: & si quid probabilius nactus fue-
rit, nos amice corrigat, uel arguat, si meremur.

Quod non prohibentur cuiquam nuptiae nisi ei,
qui sua sese sponte abdicauerit matrimonio:
nec item suadentur, nisi ei, qui contine-
re non potest. Cap. VII.

Non est hic quoq; dissimulandum esse impios
quosdam interpretes, qui dicant Apostolum
damnasse haec tempora, quum scribat fore in
nouissimis diebus pseudo prophetas, qui prohibeant
nubere. Quasi id non euenerit Manichei & T acianorum
temporibus, nuptias omnino damnatum: quum pares
eas fornicationi, & corruptionibus reliquis facerent, pu-
blice afferentes, nemini licere uxorem ducere: de quib;
bus intellexit profecto apostolus: atq; de istorum secta-
toribus, si qui forte fuerint in posterum, qui ista relemis-
sent: non aut de coelibatu sacerdotii, quoru castitas (ut
supra dictu est) ab ipsis initia Christianae religionis coe-
pit, & ad haec usq; tempora perseverat. Quis sane men-
tis ausit dicere Apostolum damnasse, quem ipse praefite-
rit coelibatum, & aliis consuluerit retinendu: & non pos-
tius illud (quod dixi) uniuersale interdictu matrimonioru-
rum quod praeuiderat ab ipso Manichaeo irrationali
dogmate proponendu: Qd aut dixerit in nouissimis
diebus, intellexit in fine psecutionis paganorum, & nouis fi-
mis temporibus martyrum. Illud etiam pari argumenta-
tione calumniæ uertunt, quod idem Apostolus dixit.
Propter fornicationem unusquisq; suam uxorem ha-
beat, & unaquæque suum virum, ut viruxori suæ de-

Timo.4:

H ii

8 DE CONIV. ET CONTI. SACER.

bitum reddat, & similiter uxor marito : quod plerique male interpretantes id ipsum generaliter etiam de sacerdotibus uolunt intelligi. Verum hi modo me patienter audiant, & plane intelligent, non id sic esse dilatandum, ut temere ipsi sibi persuadent, sed iuxta sensum scriptus eratum, ac doctorum esse sanius interpretandum . Princípio ergo sciendum, q̄ quum Corinthii ad quos scrib̄ebat Apostolus regenerati iam baptismate fuissent, ac Instructi euangelicis disciplinis, & ad castitatem, ab ipso uehementius adhortati: mox ut ab eis recessit, seducti eorum pleriq̄ fuerant à quibusdam hypocritis, & pseundo apostolis: qui quum ob difficiliora præcepta uideri uellent cæteris sanctiores, asserebant non à fornicatione tantum, sed etiam ab uxoribus ob mundiciam castitatis, post baptismum receptum esse perpetuo continendum. Q uod & si prima fronte bonum esse uidebatur: quoniam bonum est mulierem non tangere : tamen id multis eorum occasionem fornicationis, & nefandæ libidinis somitem ministrabat : quod ubi depræhensum est id sic in perniciem cedere, consultus super his Apostolus edocet Corinthios, quid factō opus esset, ita respondens. De quibus autem scripsistis mihi: bonum est siquidem homini mulierem non tagere, propter fornicationem autem unusquisq; suam uxorem habeat, & unaquaq; suum uitum. Vxori autem uir debitum reddat, & similiter uxor marito . Mulier sui corporis non habet potestatem, sed uir, similiter autem & uir non habet potestatem sui corporis, sed mulier, & reliqua quæ ibi sequuntur. Q uibus sanè uerbis manifestissime apparet, Apostolum non coelibes alloqui, sed coniugatos, qui postquam semel consenserunt in matrimonium, nō licet alteri absq; consenti alterius continere : sed uterq; compari suo tenetur debitum reddere: ne quis incontinentiae crimen specie sanctitatis incurrat. Nam istud uerbum unusquisq; suam uxorem habeat, coniugatos tan-

2.COR.7

Ibidem

LIBER TERTIVS.

sum!comprehendit qui reiecerant à se uxores, non aut
solitos,& hoc in remedium fornicationis sub qua com
prehenditur omnis intemperantia libidinis : quæ tunc
temporis nusquam gentium , q̄ inter Corinthios licens
tius habebatur. Nam & si ad negotium euangelicæ pu
ritatis multam conducebat ab usu, atque contubernio mu
lieris abesse:tamen non omnes capiunt uerbum istud,
sed quibus datum est a Deo:sic enim scriptum est. Qui
potest capere capiat. Id est, qui potest continere conti
neat, qui nequit, utatur remedio matrimonii: tantum for
nitionem, omnemq; illicitum concubitum fugiat . Si
enim illud uerbum unusquisque habeat uxorem suam
comprehenderet cœlibes, cur idem dixisset : Solutus
es ab uxore noli querere uxorem: qui enim habet uxo
rem, cogitat quæ sunt mundi , & quo modo placeat
uxori. Non est ergo q̄ nobis quisquam obiciat s̄epius
in gerendo: Habeat unusquisq; uxorem suam. Suā enim
dici intelligas, quam quisq; eorum habuerat antequam
crederet, & inconsulto ob amorem Christi repudiarat.
Quod autem hoc intelligendum sit de copulatis in ma
trimonio, satis clarum est, quum ipsem ibidem dicat.
Hæc secundum indulgentiam dico, non secundum im
perium. Volo autem omnes homines esse sicut me ip
sum. Quid autem de virginibus, & uiduis statuat, sta
tim infert. Dico autem non nuptis, & uiduis, bonum est
illis si sic permanerint, sicut, & ego, q̄ si non continent,
nubant: melius est enim nubere, q̄ ura. Conceditur ergo
quæ minima culpa est, quum non possit aliter uitari ma
xima. At hæc suadentur his, qui sacerdaria tractant, & qui
bus ob metum fornicationis male fidit: non autem
his, qui meliora uouerunt, quicq; sacris præsunt successo
res apostolorum: quibus dictum est a domino, Vos de
mundo non estis. Sunt autem uxores his duntaxat ha
bendæ, qui de mundo sunt, ac terrenis inhiant, nec aliud
profidentur, q̄ quod in baptismate promiserunt: ab res

Matth. 19

1. Cor. 7

1. Cor. 7

Ioan. 14

H lli

DE CONIV. ET CONTI. SACER.

nunciare scilicet Sathanæ, & pompis, & operibus eius, quæ quidem professio nec parua nec leuis est, seruetur. Non enim prohibentur nuptiæ nisi his qui meliora professi, contemptis uoluptatibus, sponte sese mysteriis fastigis, & castitatis studiis dediderunt. Nec est hoc quidem matrimonium spernere, tanquam perniciosum, & illicitum: sed commendare continentiam, tanquam præstabilitatem: & ut maius bonum. Quare dictum est continetia avidis. Qui potest capere capiat. At diffidentibus dicitur. Qui se continere non potest nubat, melius est nubere, quam uiri. Ibi quidem uirtus continentiae commendatur, hic carnis infirmitas nuptiis subleuatur. Nec est id tam tollere matrimonium, quam probare: quandoquidem per eiusmodi coelibatum nullo pacto improbantur nuptiæ sed ornantur. Neque enim bonum quidquam accessu melioris excluditur, sed augetur. Sic neque aquæ potus per posterius inuentum uini sublatuus est, immo etiâ aliquibus ualitudinis gratia à medicis imperatur. Sic nec sericum extrusit ex usu lanificium, nec aurum cetera metallâ, sed laudi potius, & ornamento fuerunt. Sic pari quoque ratione nuptiæ nequaquam interdictæ sunt per coelibatum, sed ob integratatem Christianæ religionis reditæ sunt uel ex eo sanctiores. Damnauit pertuersos eiusmodi interpetres princeps apostolorum Petrus in sua canonica epistola his uerbis. Charissimus inquit frater noster Paulus secundum datam sibi sapientiam scriptis nobis, sicut in omnibus epistolis, loquens in eis de his, in quibus sunt quædam difficulta intellectu, quæ indositi & instabiles deprauant, sicut & ceteras scripturas, ad suam ipsorum perditionem. Hæc ille nos ad reliqua pergamus.

Matth. 19
1. Cor. 7

2. Petr. 3

Quando continentia fuerit subdiaconis imperata

& quomodo licetia uxorum à Græcis extorta

sit à patribus in sexta synodo.

Cap. VIII.